

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 141.

ZBIÓR ALEKSANDRA CZOŁOWSKIEGO

Dział (opys) II

536. Papiery rodzinno-majątkowe różnych osób i rodzin. Lit. Ol-Os. 1802-1872.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

NABOŻEŃSTWO ŻAŁOBNE

za duszę ś. p.

Henryki z hr. Zabielskich

+ OLSZEWSKIEJ

odbędzie się

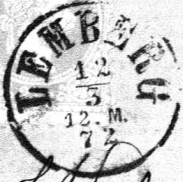
DNIA 16 MARCA R. B. W KOŚCIELE OO. JEZUITÓW.

O godzinie 9-tej zrana będzie śpiewane żałobne officyum, a o 10-tej solenna Msza święta.

Syn z żoną jakoteż wnuki na to nabożeństwo familią, przyjaciół i pobożnych chrześcian uprzejmie zapraszają.

Lwów, dnia 13 Marca 1872.

+ uwod: z Marchotki, 12° ślubu św.
Lucyja - ~~ci~~ siostra uio
Karna Józef Naworoński z Kostowa

Wilmoing Arabia Wilkes Baworowgi

we utamya patara

we
Lwowie

Olzewski (herb Korwin?)

2

(przydomek Abramik.?)

Franciszek Olzewski ur. 12 października 1827 w Szczurach pod
Raszkowem, syn Józefa poległego w walce r. 1831. Ożenił się
i miał troje dzieci. Zginął w powstaniu dnia 8 maja 1863 r.
pod Iquacemem; pochowany zaś w Szepólnie.

Olzewski Leon, ur. 1845 r. ~~syn~~ Józefa i Pauli z Franciszką
Zmarł w Poznaniu dnia 27. grudnia 1883.

Olzewski Jan, w r. 1824 kapitan przy „kompanii poprawczej”
w twierdzy Łanosein, -kawaler krzyża legii honorowej.

Olzewski Roman w r. 1824 podporucznik przy pułku gwardyi
Grenadierów.

Olzewski Leon w r. 1829 podporucznik przy 8. pułku piechoty
liniowej.

Olzewski Ksawery w r. 1829 podporucznik przy 8. pułku pie-
choty liniowej.

Olzewski Jan i Antoni w r. 1829 podporucznicy przy 4. pułku
strzelców kamyk.

Olzewski Jakób w r. 1829 podporucznik przy 5. kompanii
Weteranów (w wojnowości sandomierskiej).

Józef Olzewski, August II mianował go pisarzem i sędzią: Warsza-
wa 21. września 1713 cesarskim burkiem.

Na emmentarzu w Orłowie znajduje się grób z napisem:

Hic Jacet
Michael Olzewski
Civis Polonus
in exilio mortuus
die 17. mensis Mai
anno dom. 1840.

Michał Olzewski syn kapitana wojsk Napoleona i rannego obywatela z Podlasia, ródem z Góry z okolicy Siemnicy, uwalny do liberty tytułu młodości, co w ciężkich Szurach nie stracił i wytrzymał usque ad finem - to jest polski ius aevum starożyte. Lecił do r. 1840 starał się umi słabe wyślowanie; skończył gimnazjum warszawskie, umysł swój wzbogacił dźwięgi i filozofią, tak, iż uwalny do najwykła tańców młodości.

[L wygnania. Encz Agatua Gillera. Tom II. Lwów 1870. str. 72.]

„Henryce z hrabiów Labielskich Olsewskiej 24. sierpnia 1871.”

[Napis na grobie na cmentarzu Tyrańskim we Lwowie]

Józef Olsewski zasl. Henry z Labielskich.
Właściciel słów Dryszczowa.

Tyburcy

Adam

Antoni

Salomea ur.
16. sierpnia 1805
w Horozance
(koto Borzian)
[Zustr. 309 p. 64.
metryka urodze-
nia Salomei jest
zacięgnięta]

Józefa

Zustr. 309 p. 60.

Tyburcy Olsewski ur. 9. kwietnia 1802 4 6. października 1885.

[Napis na cmentarzu Tyrańskim we Lwowie]

„Olsewski Franciszek urodził się 1769 pod Warszawą. Walczył za ojczyznę pod Racławiczką, w legionach polskich we Włoszech, w Egipcie, w Syrii, w St. Domingo. Był jencem angielskim. W r. 1812, walczył w Rosji, wzięty do niewoli pod Beresowem, wysłany na Syberję, umolwiony był w Szwecji. W 1831 walczył w Polsce, wzięty do niewoli, postawiony do Tomska, skąd umolwiony 1837 r. pielgrzymował do Paryżu, do Jerozolimy, do St. Jago de Compostella. Umarł mając prawie 100 lat w Brodach przy Kalwarii Lebrydowskiej. Był piewakomnikiem i tłumaczem. — Olsewski elichat za udrzań wstawianiem ludu polskiego z Warszawy, skazany do kopalni, umarł 17. maja 1840 w Jankach. Żył lat 71. — Olsewski z żoną, doktor był lekarzem w Czystopolu w Orenburskiem. Oboje umarli na wygnaniu. — Olsewski Józef z Libelskiego, za udrzań w pomiataniu wzięjskiem i za zamiar udrzań się do polski 1854 w roli emigracyjna, aresztowany w Flambingu wydany z tamtąd do Chochalou, zstany do Jankach, potem do Jankach.”

(„Lista Wygnanców Polskich, do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji” — próbkow. w Biblioteczce muzeum narod. w Rapporwyll. Gorzani 1872 str. 420). — 9091

Henryce z hrabiów Labielskich Olsewskiej zmarłej 24. sierpnia 1871. — (Tym herbem: 1. półkryzyje i dwa nicow, nad herbem 5 pawich piór z tym znakiem. 2. Nacz. niewięzany 3. Słapowski). —

(Napis na cmentarzu Tyrańskim we Lwowie) 2/691

Olsewski.

Certyfikat szlachecki. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomerji
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem potwierdza niniejszem,
iz gody Wilmoriny Jan Olsewski herbu Lis, sędzia grodzki ha-
licki syn Józefa i Elżbiety z Wolaińskich małżonków Olsew-
skich wnuk Karolinie Olsewskiego i tegoż małżonki Mary-
anny Skupisówny; a prawnik Jana Olsewskiego w metrykach
szlacheckich, a mianowicie w tomie I na stronie 260 zapisany jest,
przeto ten i Wilmoriny Hipolit Dominik dw. im. Olsewski
herbu Lis, emerytowany Rada b. Wzby obrachunkowój; syn Ja-
koba Olsewskiego s. k. karyna w Kossowie, i tegoż małżonki
Józefy z Krakowińskich, a wnuk wspomnianego powyżej legi-
symanego Jana Olsewskiego, sędzią grodzkiego Halickiego
i tegoż małżonki Kunegundy z Kierzkowskich, do szlachty
krajowej stanu rycerskiego wstąpił i jako taki do metryk
szlacheckich tomu XXVI, na stronie 784 wpisany został. - Łaszt pa-
narska krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wiel-
kiem Księstwem Krakowskiem, Komendant ces. aust. ordyni

Franciska Józefa, Rada c. k. wyższego Sądu krajowego, Cło-
nek Frybünstl stawi, Posti na Szym krajowy i t. d. i t. d.
Doktor z Siemiskowy Pietruski mp. Cłownik Wydziału kra-
jowego J. Franciska Hoser mp.

W procyzystem Wód Krzyształc⁶
Szybka niżej gród
Wpętniein Swawoli szale
Mnóstwa Rybka wlot,
Jam stat wbręgu nad woda
Z kumit mile wroch
Gdzie rzeźwa: ta swoboda
Pruska po nad stolk
Z Rybka ta rzdradne Wędra
nad brzegiem rzeźwi stat
Spadzał z cwikła chełke
na rzeźwie, Rybki stat-
Zech dęgo Wód Krzyształc
nie zęgi Al dęgo, brud
nie schygi Rybki wcale
Zęgie ja mawy brud--
Zaręga stat niżej plimie
Mty chwał strala
Kamit strumyżek ztosliwie-
Pranin mysl letyła-
Zadogusta Wędra nato-
a Rybka - O Rybka Kanista
Z mni Kawrato tonu -
Wdziatem rzdrowny-
Gudzi schub arte - Muzje Spuberte.

Pruska Tyburcego Plusewskiej
Marce 856

Kwit na Stolych Polskich 5000 pięć tysięcy.

Niej podpisana Kopija z Obmiskich Orzechowic
crowsa matronka Jozefa Orzechowicza Doktora
Medycyny we Lwowie samiestkatego kwitujz mi
niejszym J. W. Wiktora Str. Paworowskiego z ode
brania od niego summy zł. pol. 5000 pięć tysią
cy albo Rubli Srebnem 750 siedmset pięćdziesiąt
z prekaru Wielmożnego Jozefa Lentowskiego
Patrona w mieście Siedlach Gubernii Lubelskiej
mieszkającego, mnie wyptaonej, oświadczam że
gotyż summy otrzymatam w zastępkwie
Wielmożnego Str. Bronikowskiego Opiekna
na miledniej Panny Kaji Cehenkowskiej
mojej Siostrenicy, u mnie na wychowaniu będącej,
preto upowarwiam Wielmożnego Jozefa Łępowskiego do
odebrania podobnej summy stolych polski:
5000 pięć tysięcy od tegoż Pana Broni
kowskiego w Dobrach Sknessewie Powie
cie Siedleckim mieszkającego, z należności
mnie od niego przypadającej a preznaczonej
na koszt wychowania miledniej Panny

Ochenkowski. Zwiatken spisany
w dwóch exemplarach jednorządnych
na jedną i tę samą sumę, to: polskich
5000 piąt tysięcy.

Łofija z Obniskich Oreckowirowa

dnia 10 Lutego 1858r.

Actis wierzytelny. Actum in castro sandomiriensi sabbatho intra octavas festi sacratissimi corporis Christi Domini anno eiusdem 1767mo. Magnifica Ursula de Skiwskie Magnifici Andreae de Jablonów Jablonowski, Castellani Polanicensis consors, olim Magnificae Catharinae de Gorywolskie Skiwska primarum, olim Magnifici Antonii Digera dapiferi Zakrocymiensis, secundarum post nuptiarum Magnifici Casimiri Skiwskiego venatoris Sanocensis consortis, relictae viduae Filia sana etc recedendo etc recognovit, Quia ipsa Magnificum Jacobum de Harnice Harnicki tribunum Leopolsensem ipsiusque successores de summa sex millium florenorum Polonicalium erga summam mille florenorum Polonicalium per se recognoscentem mediante scripto de actu et data eius in Jeddice die vigesima septima chartis anno praesenti millesimo septingentesimo sexagesimo septimo pro re successorum Magnifici Guichabrij cessam propter soluto sibi recognoscenti liquidatam videlicet summa insimul iuncta septem millium florenorum Polonicalium officienti complanationibus tam primaeva de actu et data eius in Błażowa die 26 Novembris 1765to anno inter se recognoscentem ab una et Magnificum Guichabarium parte ab altera confecta et conscripta manibus ab utrinque et amici subscripta et sigillata actisque officii castrensis capitanealis Sanocensis sabbatho in crastino festi sanctae Luciae Virginis et Martiris anno eodem roborata adinventam quam subalterna in Jeddice die 1ma Martis anno elapso 1766to inter ibidem se recognoscentem ab una et Magnificum Guichabarium parte ab altera confecta et conscripta manibus eorum recognoscentium et amici subscripta et sigillata indigibata et enucleata ad praesens vero sibi recognoscenti realiter et in effectu earundem complanationum exoluta et integraliter enumerata nec non de praemissis complanationibus utrisque roboratione, manifestationibus, citationibus ministerialium relationibus totoque et integro processu ob praestitam hanc

in capitali, quam provisionali summis plenariam et
sufficientem satisfactionem, salva nihilominus in
curia bonorum villae Fedlice commansione, tum
frumentis ad victum quotannis extradi declaratis,
nec non summa septingentorum florenorum Polonica-
rum quotannis ad vitae sui tempora rathatum ab a-
rendatore pendit sibi recognoscenti debita reservatis
quibus, emittit et liberos exiterne facit praemissa om-
nia utpote complanationes, manifestationes, mini-
sterialium relationes totumque processum quo ad
summam praemissam tam capitalem, quam
provisionalem: salvo reliquis punctis ad suae reco-
gnoscentis interesse servientibus illaesis manentibus:
sese referentia cessat etc recognitione praesenti ad praec-
missa mediante. Ursula Jablonowska manu propria.
Ex Actis Castri Vandomis. Extradiit Correxil Nowickim.
p. R. Vandom. : L. S. : Lechum per Jamiński mp.

Ossoliński.

u

Wójcikowski sk. ks. - Wicowy obraz zymota chweścijańskiego
i. p. Lusterki Rózy hrabianki Ossolińskiej: Kraków, 1854, w 8cc.
str. 51. - 27, 9i (Katalog S. W. elišhouskiego w Krakowie)

12

Franciszek
Maksimilian
Ossołowski
Chowroszczak

Catharin
Mikozyska

Wojciech
Lanckoroński
Kasztelan
gostyński

Aleksandra
Zatiska

Tomasz
Ossołowski
stanowcański

Józef
Lanckoroński

"Prozess Lótkiewski - Stwiernia. Nach den Gerichtsakten kritisch
zusammengestellt von N. U. Dr. Ladislaus R. v. Ostrozynski, Verthei-
diger in Strafsachen. Lemberg 1886" - 8vo Nr. 39.
(Z oryginalu odpisatem). 1/2 9i

„Nakładem p. Teofila Ostoi Ostaszewskiego wyorta z „Dziennika Polskiej”
 w Lwowie księgarnia, zamierzająca utworzyć sp. Spinydyona Ostoi Ostaszewskiego
 znanego autora iumieszczenia w „Stwierim” Kraszewskiego podani legend liśdo-
 wych, drzysta pod tyt. „Gieci cirkom” i fikcyjnych powryj w powiewu ruskim.
 Autor, zmarły w roku 1845 wyraził przed śmiercią życzenie, ażeby bajki
 jego w ruskim piśmie języku, mogły pojawić się w druku i w ruskim
 orionkani i stać się w ten sposób własnością ogółu. Życzenie to speł-
 nił p. Teofil Ostaszewski, wydając księżarkę, o której właśnie mówimy.
 Zawiera ona sto bajerek, utworzonych w rzeczywistości bardzo fikcyjnej ma-
 tońskij mowie wiazanej. Choć tej formalnej zalety mają one inne
 są istotną, a nadmierzają ceścią, że przebiega w nich zdrowa myśl i
 zdrowa tendencja. Powinne więc przez ludzi dobrej woli uważać je jak
 najwzrostu i najwzrostu w sferach ludowych. — Bajki ruskie i popro-
 szi p. Teofil Ostaszewski, „Sobka bajek polskich” podobnie i wowa,
 związana gładko i w myśli powicowej utworzonych. — Bajki polskie
 nawiązują w ogóle do sił i wad wad i wad ruskich, stociaj
 to ruskie i wlasnie pod względem formy jak i postyrnego języka
 stoją o wiele wyżej. Choć i rusać ta nie ujmują jednak bajkom
 polskim ich wlasniej wartości, z powodu której zastępują tabrio,
 abyśmy je w rzeczywistości ogółowi jako najcieplej zabskali.”

(Dost. — Przegląd pod redakcją Chałubińskiego № 259, roku 1884) 24/69

Konstanty Twardowicz Ostrogski († 1531, pochowany w Kijowie w Ławrze pecerskiej), wielki hetman litewski. miał 2 żon. 1) Anna Tatiana żim. z Holsteińskich (córka Semena i Anastaryi) zmarła 1521, pochowana w Kijowie w Ławrze pecerskiej. - 2) Aleksandra Klücka, córka Anastaryi Semenowej Michajłowiczowej Klückiej.

z pierwszą żoną

z drugą żoną żim.

1) Elżars (czyli Elj) - starosta bractawski i winiński († 1539); - zaśl. 1538 r. w Krakowie Beata, (córka Katarzyny Telnickiej, sędziarki, starosty kochanki Zygmunta, wydanej ołta decorum za Jędrzeja Wościeleckiego, podskarbiego w. kor.), która po śmierci pierwszego męża wyszła w r. 1564 za Albrechta Łaskiego, który odstąpił ją na Węgry do swego zamku Neumark, gdzie zmarła. -

2) Lofia

3) Konstantyn Waryl żim. wojewoda kijowski, † 13. lutego 1608 w Ostrogii a pochowany w Ławrze pecerskiej w Kijowie.

Malszka czyli Elżbieta wyszła: 1) za Zygmunta Fedorowicza księcia Sargiszelskiego, którego Zborowski, kasztelan krakowski, zamordował w Jaromierzu w Czechach. - 2) w Warszawie za Lukasza hrabiego z Górki, wojewodę Łęczyckiego. - 3) w Smoleńsku za Szymona księcia Klückiego.

1) Janusz, kasztelan krakowski † 1620.

2) Aleksander, († 2 grudnia 1603) wojewoda wolski; - zaśl. Anna de Szttemberg († 1636 pochowana w Jarostawiu i 12 Jan.). -

1) Dawid Janusz żim. † 1619.

2) Aleksander Konstantyn (zmarł przed bratem).

3) Lofia wyszła za Stamistana hr. na Wisun i Lubowickiego.

4) Katarzyna wyszła za Tomasza Zamojskiego, wojewodę Kijowski, zmarłego 8. stycznia 1638.

5) Anna Alojza żim.

[Genealogia niniejsza opracowana na podstawie dzieła Władysława Jędrzeja Klückiego: Miasto Równa. Katka z kroniki. Wotywał. Warszawa 1880 - 8ta strona 47 i 18.]

Lwów 24/1/91

R. 1528 ualeziã (zamek Niwzica przy Dimażec) do króla Jana Zapolyi, który go tegoż roku Hieronimowi Łaskiemu darowaã. R. 1537 tenże Łaski sprzeda go za 4000 rã. Janowi Florwathowi z Łomnicy, kanonikowi i oficyantowi spiryckiemu. W późniejszych czasach posiadał ten zamek Kaspar Seredy, którego żona Anna Kerejskię zażeniła, a ta w tej cenie ów zamek u Janego Florwatha skiego zażeniła. R. 1589 Albert Łaski potrzebując pieniędzy z Łalowy zastawiła. R. 1589 Albert Łaski potrzebując pieniędzy na wykupienie dóbr swych Łaska w Polsce, podarł baronówletria dla wyparcia strony Maksymiliana zastawionych, do reszty zamek Dimażec Jeremim Florwathowi sprzedał."

(Dokł. - Wody lekarzkie wczasnickie opisał Michał Zieloniewski doktor medycyny, chemii i mag. abstruzji, adiunkt kliniki położniczej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kraków 1852 str. 121). 23/91

Portret księcia Konstantyna Swanowicza Ostrogskiego. Oryginał znajduje się w bibliotece Ossolińskich, z napisem: Konstanty ks. Ostrogski żył anno 1531."

"Herb Łufoxyjny książęcy na Ostrogu Łaslawni hr. Tarnowskię wojewodowię kijowskię zony księcia Aleksandra Łaslawskiego córki Janyusza Ostrogskiego i Seredy, córki księcia Konstantego Parylego i Łofii hr. Tarnowskię, prawnika ks. Konstantyna Swanowicza i Aleksandry książęcy Stuchkię. Tarcza podzielona na cztery części w środku ich mniejsza tarcza z herbem Ostrogskim, bożus zawierają: I pogoń rãska, II Seredy, III Tarnowskich Łeliny, IV Stuchkich pogoń litewska."

(Dokł. - Katalog archeologiczno-bibliograficzny wystawy Eustykitii Starożytności w Lwowie. Lwów 1888 str. 28:30). 28/91

Abrek Andrzej ks. Milier sapiens Illustr. Catharina Lanowicia, ducissa ab Ostrog etc. ad imitantium orbi exhibita. Kraków, 1642, folio, kart 9. (Katalog J. W. Miłkowskiego w Krakowie). - 9/5 91

Łaski K. - Kwiat zwiãzły Libanii, przez śmierć pod wesołą wiosną tym lepiej kwitnący zamieszany, na pogrzebie J. o. s. p. Janyusza Krydora z Ostroga na Łaslawni księcia przez Tomawy. Kraków, 1649, w 4ce, str. 29. - (druk gołbi; herb książęcy Ostrogskich na odw. stronie tytułu). -

Winiwa trojaka, albo karanie pogrzebowe nad ciałem Władysława Donimaha na Ostrogu księcia i t. d. Kraków, 1657, w 4ce, kart 23. (druk gołbi). 14/5 91
(264 supra)

27

JÓZEF OSTROWSKI,
jubiler,

poleca swój dobrze zaopatrzony skład

klejnotów,

tudzież rozmaitych złotych i srebrnych wyrobów
po najślusniejszej cenie.

Ma sklep swój i wyrobnię w rynku pod nr. 161.
obok sklepu p. Luncy we Lwowie.

(Z drukarni Instytutu Staupigiańskiego we Lwowie.)

Zegarek Pultka i $\frac{1}{2}$
strzygmatem od Jasi nie W_u
Hrusi Włodzimieru Bauer.
nowskiego do portawia do
Genewy względem naprawy
jego mechanizmu w dniu 26/11 1852

Józef Stroncz

Orzechowski

Magdalena z Umiatyckich Orzechowska, żona Piotra Okrzeja Orzechowskiego, wojskiego wijkowego ziemii przemyskiej [Synowi ich: 1) Piotr z Alkantarą Okrzej Orzechowski, 2) Jan (umiałtui)] — sprzedata dobra Jabłonek w sanockiem Michałowi Ostaszewskiemu, skarbnikowi owymchiemu. D. Lwów 12. stycznia 1775.

Lwów 21/10 75 [Contr. aut. 10 p. 345-353 i 353-355].

Magdalena z Umiatyckich Orzechowska ~~żona~~ wdowa po Piotrze Okrzeju Orzechowskim, wojskim przemyskim jako pełnomocniczka syna swego Piotra Alkantara Orzechowskiego, sprzedata dobra Krzywca, Głuchow, Głuchowko i potomną Woli Korywieckiej Józefowi Dydyńskiemu pisarzowi ziemsk. sanockiemu. [Franciszek Hłumicki, chorąży sułkiński i warszawski p. króla Czartoryskiego generała wojsk koron. był staryjem, — chichat i Teodor Hłumicki synowiec]. — Lwów 19. stycznia 1776. — [Contr. aut. 11 p. 404-411]. — 173 91

Radziński Paweł Aut. O. Franciszek. — Idea apocalyptica seu apocalypsis Stanisłai Orzechovii, in qua facies perturbatae et afflictae Reipublicae, eiusque restaurandae ratio representatur. Warszawa, 1696, w 8ce, str. 84. — (tytuł drukarni Tomy, wyd. Hier. Okrzej Orzechowskemu, chor. bieleckiemu, z jego herbem). — 165 91

(Katalog J. W. Miłkowskiego w Krakowie)

Ordynie

Jan Kazimierz Ordynie drukarzem w drukarni w Warszawie.

[Nowy Kalendarz polityczny na r. umyśl. 1829 str. n. l. 3]

Katarzyna Ossoliniska zauszyna hr. Jablonowska - matka Jablonowski. -

Pirzanowski Stanislaus hr. - Pericles Sarmaticus Georgius Dux
in Ossolin etc. Krakow, 1650, folio, kart 10. - 10/5 2i

[Katalog J. W. Sienkowskiego w Krakowie]

Obuiniński

11

W Szeptemce na Wólce zmarł Napoleon Obuiniński, w 81 r.
życia. Dziś zawięz angli wieś Koszaraki, pod Komarnem,
zapisał się do brzo w państwi ogólni, serególni w r. 1863 wielką
ofiarnością obywatelską. —
(Książer łowicki № 99 (z 10. kwietnia 1890). —

1547. W roku tym ciężka choroba dotknęła Łopię Odrowążów, siedmio-
letnią córeczkę wojewody rzymskiego Stanisława Odrowąża i Anny krzy-
żwickiej Charnowickiej. Pobozni rodzice do tego obnawi ją ofiarowali, i ko-
najęca Dzierżyna nowem ryciem odryła, i wotum ślubowane - Panna ze
srebra ściągnęła w tej statuy ciuszowej stworzyła. - Ta Łopia Odrowążówna Pani
Dzierżyna Jarostawa, wydana później za Krzysztofa Tarnowskiego, kasztelana
wojnickiego, syna Jana Tarnowskiego kasztelana krakowskiego i hetmana
W. K. a po jego wczesnej śmierci zawarłszy ślubny małżeński z Janem
Krzysztofem wojewodą Sandomierskim, zbudowała kościół św. Jana w Jarostawie
w mieście, OO. Jeruzalem (teraz kościół fary) i kolegium, w którym ośmiu
ty publicznie utrzymywali; a jej córka, Anna, księżna Ostrogska, wojewo-
dowa wstępnika, zaszła ludomai roku 1629 kościół św. J. Chary pol-
nej, za miastem, który znowu jej córka, Anna Alojzia Chodkiewiczowa,
województwa wileńska i hetmana wielka litewska, zokoliczyła,
i kościół uroczysta r. 1635, i takony również OO. Jeruzalem odwata, któ-
ry go aż do r. 1743 trzymał. Teraz jest to kościół Dominikański.

1. Doś. - Najświętsza Panna Chary cudowna w Jarostawie, w kościele
połnym OO. Dominikańców. Jej Cuda i Łaski, jako też i konnaya jej
cudownej statuy, z oblatnientów autentycznych zebrał i opisał, i
z doświadczeniem Naboznistwa do druku podał X. Wincenty Marya Furlen-
ski, Zakon OO. Dominika, preor klasztoru Jarostawskiego. Kraków
1893, str. 18 i 19. / Jarostaw 28/5 92

Ogiński

" Ogiński Charyan, wojewoda trocki, wyruszył w rok 1683 do komisji kadzijskiej dla traktowania z Moskwa o pokój. Wr. 1684 otrzymał przedsięwzięcia listy litewskie. Obaw listy jego. Umowa w r. 1690. "

" Ogiński Szymon Karol, syn Samuela, brata wojewody trockiego i kancl. w. w. x. l., ucierwik litewski. "

" Ogiński Jan, brat Szymona, hetman polny litewski, wojewoda połocki śmiercią na porażce r. 1684. "

" Ogiński Grzegorz (Hrystof) Antoni, syn wojewody połockiego, starosta mscislowski. "

" Ogiński Leon, syn wojewody połockiego a brat Grzegorza, podstoli litewski. "

(Listy z oraisów Jana III i Augusty II wydane przez J. B. U. i Wła. dyktarza Skrzydłkę. Kraków 1840. str. 117). - 22/9i

Portus meritorium et gloriae in aeterna porta Ill. R. D. Ludovici Caroli Ogiński, Episc. Smolencensis ab Univ. Acad. Viln. Soc. Jesu esse-
bratius. Wilno, 1718, in folio, kart 15. (z herbem Ogińskiego). 16/9i
(Uł supra)

Laskowski ch. ks. - Prama nieśmiertelnej stawy święty Jan Na-
pomiesu kaidem doświadczenia w potroście stawy Patron,
albo naborzystwo różne, zebrane z wygodą Braci i Sióstr
tego bractwa. Wilno, 1762, w 8cc, str. 129. (dod. księżniczk. z Ko-
zielska Ogińskiej; kart. witebskiej). - 24/5 9i (Uł supra)

Maksymilian od Najśw. ch. Tamy O. Karm. lewy. - Rozanie na
porażce trockiego wieści reformy karmelitańskiej, przez św.
Terezę od Pana Jezusa i Jana od Krzyża, w r. 1562 uwyżnionej.
Wilno, 1762, in folio, kart 18. - (dod. Tadeuszowi z Kozielecka
Ogińskiem, kart. trockiem i jego żonie Jadwidze z Łati-
skich, z ich herbem). - 24/5 9i (Uł supra)

Narowski A. O. T. J. - Rozanie na okieci naradzenia Najśw.
Maryi Tamy. Warszawa, 1733, in folio, kart 12. (dod. ch. M. Ogi-
ńskiem, woj. witebskiem, z jego herbem). -

Skrót poleźności z utajonych cióth św. fundato-
rów zakonnych wyexponow. Wilno, 1723, w 4cc, str. 402. (rozanie
na inowystości świętych fundatorów zakonów, które się w Polsce
i na Litwie znajdowały; dod. Ogińskiem, kart. witebskiem z ich
herbem). - 16 9i (Uł supra)

Scintum antiquitatis Caruclitanae iuxta pugnabile tala. Wilno
1741, w 4cc, kart. eb. (sted. ks. Tadeusza wroni Ogliu shienin z jego ber-
bem). 8/6 91 (114 sypnas)

Oginski chichar; ostatni podskarbi w. lit. (1765-1833). Ostatni panis-
tuki swoich czasow po francusku.

J. Kost. - Wypisy polskie zla klas wyiszszych szkol gimnazyalnych
i realnych. Czesc pierwsza jstozna przez Stanislasa Jakubowskiego
i Jozefa Wojcika. Lwow 1890, str. 760. 9/4 92

Chryško

26

W Żukhicki zmarł Jozafat Chryško, jeden z najczynnij-
szych patriotów; przed r. 1863 wydawał w Siaterskijem Stowos,
miesięcznik polski, w którym bratę udziął najznakomitsze-
sity polskie na polu literatury i nauki. Przed r. 1863 es-
tał wywieziony na Sybir, z którego nie uwolniono do śmier-
ci. J. p. Chryško stracił w ostatnich latach porwania
na prowadzenie kancelaryi adwokackiej w Żukhicki,
ponosił mu też relacje.

[Kunjer lenowski № 99 (z id. kurierem 1890). —

Obertyński

27

Amata z Radziejowskiich Obertyńska 7r 17. września 1863.

[Napis na cmentarzu Tyrań. we Lwowie]

Pieronowski Stanislaus ks. - edificatoria sapientiae in biblio-
theca Almae Universitatis Cracovienis novo immortalis
beneficii genere ab H. et Rev. D. Andrea Olzowski, Episc. Cuius-
ris etc. usui publico munificentissimae aperta. Krakow, 1671,
folio, kart 5. - '1/5 9i

(Katalog Dⁿ W. Miśkowskiego w Krakowie)

Systema novum melioris fortunae ex gentilitiis sanctionis
Saturni felicibus Andreae Olzowski, Arch. Guesu. a Coll. Lovi-
ciensi Schol. Piarum symbolis adornatum. Warszawa, 1675, folio,
kart ii. (z herbem Olzowskich). - '1/5 9i

(Ut supra)

2

Pierzanowski Stanislaus ks. - *Trophæum victoriosae crucis D.*
Vladislas Opacki. Kraków, 1689, folio, kart. 5. - 1759i
(Katalog d^r W. Miśkowskiego w Krakowie)

0

"Oborski Marcin, starosta liniski i gotąbski, kasztelan podlaski
1682-1687."

(Listy z czasów Jana III i Augustusa II wydane przez J. P. U. i Władysława
Skonjybską. Kraków 1870 str. 117.) - 22/191

„Ks. Marcin Soczobut Odolanicki, ur. 1728, sławny astronom polski, profesor i rektor Akademii wileńskiej 1764 - 1799, polski zarząd nauczycielski, wstąpił 1808 do zgromadzenia jezuitów, um. 1810.”

(Jan Tadeusz przez A. Michalczaka. Wydanie jego stereotyp. (mający polsk.). Lwów 1888 str. 176). - $\frac{3}{4}$ 21

Na emmentarzu w Krasnopolu leży pochowany Dziklan
Ochocki, wotyński nasz Paszek, zmarły 31. lipca 1848, i
żona jego: Faustyna z Siemianowskiich zmarła 1832 r.
(Tygodnik ilustrowany. Tom X N° 241 (Wawrzona 7/8 1880)
str. 90). - 2/3 91

"Ochocki Jan Dziklan autor ogłoszonych pamiętników, pod ko-
niec XVIII wieku zesłany do Syberji. - Ochocki opat, z ostatni
także jeszcze nie ogłoszone pamiętniki, zesłany za czasów cara
Pawła do Syberji."

("Lista Wyprawców Polskich do r. 1860. Spisana przez Agatona
Gillera na Syberji" - drukiem w edycji mińskiego narod.
w Rapperswyll. Poruani 1842 str. 419). - 4/3 91

Tomasz Ochocki synowi Józefowi dobra Sapiów, Dobropole i hatyniowski
darowuje. Zustr. 570 p. 166. - (Tab. kr. Lwów).

umotyka i ułeki Tomasz Ochocki z Salomeą Trzcinišką
z daty Potoku stoty w lipcu 1810.

Cena Tomasz Ochocki syna Antoniego Ochocki
dla żony Salomei z daty Białoborowica 28/5 1834.
Zustr. 307 p. 393 (Tab. kr. Lwów)

certyfikat stanowy z 1/6 1817 do l. 246 dla Antoniego
Ochocki.

Salomea Ochocka filia Theodori Trzciniški et uxor
Josephi Trzciniški. Zustr. 378 p. 110. (Tab. kr. Lwów)

Septimiana Salomei Ochockij do Czerstków 30/4 1844.
1/9 93

Cgonowski

Emilia Odrobąż Cgonowska † 31 paźd. 1882 w 60 r. życia. —
Emil najukochańszy syn Ludwika i Emilii Odrobąż Cgonow-
skich † 2 lutego b. r. (sic!). —
(Napis na cmentarzu żywał. we Lwowie)

Actum in Castro Cambrucensi Podoliae Feria Secunda post
Festum Purificationis Beatissimae Virginis Mariae 1767.
Antoni Ignacy de Ołtarze Ołtarzewski venator wileński
(syn Tomasa Ołtarzewskiego i Aleksandry Siemianówny)
szlachty Szybi i potomy Rybko Starigo w sandeckim, —
synem jest Konstantemu de eadem Ołtarzew Ołtarzewskie-
mu szlachty kłobucko kłobuckim. (synowi Aleksandra Ołtarzew-
skiego i Doroty Wysockiej). — 23/6 91

Cont. nov. 43 p. 419 — 422.

Opalińska Teresa, wnuczka Piotra Opalińskiego wojewody pro-
znańskiego, — druga żona Stefana Niemierzyca, wojewody kijow-
skiego, który zmarł r. 1683. —

(Listy z czasów Jana III i Augustusa II wydane przez G. B. U. i Władysława Skoupyłkę. Kraków 1840 str. 417). — 22/91

Frewani Karol. — Trophæum ex immatura morte D. Helene Opalinæ.
Kraków, 1676, folio, kart 8. — (dod. wdowcom Janowi Opalińskiemu
z herbem jego i żony zmarłej). — 16/5 91

(Katalog Dr. W. Śliżkowskiego w Krakowie)

Turski Fel. ks. — Klara na pogrzebie Piotra z Ruina Opalińskiego.
1624, w 4ce, kart 22. — (skrótke gości). — 16/5 91

(Wt supra)

J. W. Łukasz Opaliński fundator tutejszego kościoła i klasztoru w R. 1618.
J. W. Anna Opalińska, Fundatorka tutejszego kościoła i klasztoru. Ławaty
w R. 1618. Wskazany w R. 1628. (ub. Anna pinata r. 2 i Pilezy)

f. dod. — Kopia na oryginalnych portretach (cała pasta) fundatorów
w kościele OO. Bernardynów w Ławaty (Pochłanator).
Pochłanator 26/4 92

Roku 1633 dnia 28. września Łukasz z Ruina Opaliński, szarłatow korony
najwyższy, stanosta Ławaty w towarzystwie krewnych, do wielkiej Polski
z Ławaty jechał przez rzeź Szabosza ku Ławyckiej Woli; i we wsi
wólkowycaj w obronach z męstwem i hartem wycisnął się na duszę wywodził
a wsi do góry ławaty i z rekawami ich przynalił, lecz się wypratomali
jako jadwiga, i obok Francuzkiej uciwał wopierał w pod górkiemu cwało-
ściu w miłowaniu pod brzegiem, lecz gdy porzeli wycisnął N. Pamię Ławaty,
odpowiata i pręto do Ławaty podkiłkomał N. Pamię powiseli i tu
Te Deum laudamus.

f. dod. — Historia zjawienia się ciałki Najświęt. pobożnemu So-
warszowskiemu chłubiakowi w ławaty Ławaty w roku 1590. strona 326 —
(dławy tytuł pod artykułem Felixa Gochłowski Gochłowski).
Pochłanator 26/4 92

„Agata, córka Liemowita III, księcia mazowieckiego, i Łufemii, córki
Mikołaja, księcia opawskiego, była żoną Władysława Opolskiego, wa-
rowego namiestnika Polskiej króla Ludwika. Niektórzy nazywa-
ją Agatę Łufemją lub Offką. Miała dwóch synów i córkę, za Ale-
ksandrem Wigintem.”

[Opisatim. - Wielka encyklopedia powszechna ilustrowana. Warsza-
wa 1890 (t. 263). - 23/2 9i]

Katarzyna z Pomianów Cracowska przedzierała dóbr Tūttho-
wic w jasielskim (żona Wincentego Cracowskiego) sprzedana
je Bernardowi Lebnowiowi, notariuszowi w wojsku aust.
D. Tūtthowice 15/2 1810. -

(Instr. 73 p. 244 - 250)

Katarzyna z Pomianów Cracowska (żona Wincentego
z Snybsławic Cracowskiego) wystawiła kwit na zapłaconą
sumę 118.682 złp. gr. 15¹/₂ przez Bernarda Lebnowicza, z wię-
kszą umówioną przy kontrakcie sprzedary dóbr Tūtthowic.
D. Frystatk 25. września 1810. 22/6 81

(Instr. 72 p. 274 - 275)

"Ortyński Stanisław, Podrasy olwiniogrodzki; domoica s'Pris-
ti w konfederacji barskiej; wzięty do niewoli w Koziatynie pod
Bractawiem, zesłany do Kazania. Trzygody niewoli opisał w
przedmowie do piątego przez siebie wydawnego wydania książki
do modlenia pod t.: "Gościeńce proste do nieba przez ojca Fran-
ciszka Dziśłowskiego, zakonu Franciszka s. minorum de obser-
vantia kustorza. Bendycjón 1774 r."

("Lista Wygnaiców Polskich do r. 1860. Spisana przez
Agatona Gillera na Syberji" - drůkow. w Albuimie mińskim
narod. w Rapperswyli. Toruń 1872, str. 420). - 6/3 9i

"Piotr Koronak Ostrowski ur. 1834. † 1868."

[Napis na grobie na cmentarzu Góreckim we Lwowie]

Antoni Ostrowski biskup kijowski. - 1767.

(Dyaryusz rzymski sętraondu. w Warszawie wydał A. Sozański. Lwów 1865, str. 20).

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.